

ЗМІСТ

Розділ перший. Філеас Фогґ і Паспарту укладають угоду	5
Розділ другий. Паспарту переконується в тім, що нарешті він знайшов свій ідеал.....	14
Розділ третій. У Реформ-клубі заходить розмова, яка може дорого коштувати Філеасу Фогґу.....	21
Розділ четвертий. Філеас Фогґ надзвичайно дивує Паспарту	32
Розділ п'ятий. На Лондонській біржі з'являється нова цінність	37
Розділ шостий. Обставини, за яких Фікс дав депешу директору поліції.....	43
Розділ сьомий. Зайвий доказ того, що паспорти не відповідають своєму призначенню.....	50
Розділ восьмий. Паспарту балакає більше, ніж слід.....	56

Розділ дев'ятий. Червоне море та Індійський океан сприяють намірам містера Фогга	62
Розділ десятий. Паспарту радий, що, хоч і босий, та щасливо втік од напасті.....	71
Розділ одинадцятий. Філеас Фогг купує за божевільну ціну тварину для верхової їзди.....	80
Розділ дванадцятий. Як Філеас Фогг та його товариші мандрують індійськими лісами, і що з того виходить	93
Розділ тринадцятий. Паспарту ще раз доводить, що щастя усміхається сміливому.....	105
Розділ чотирнадцятий. Філеас Фогг проїжджає чудовою долиною Гангу, навіть не глянувши на неї.....	115
Розділ п'ятнадцятий. Із мішка з банковими білетами викинуто ще кілька тисяч фунтів	125
Розділ шістнадцятий. Фікс ніби зовсім не розуміє, що йому кажуть.....	135
Розділ сімнадцятий. Під час переїзду від Сінгапура до Гонконга виникають різні питання	143
Розділ вісімнадцятий. Філеас Фогг, Фікс і Паспарту — кожний робить свою справу	153
Розділ дев'ятнадцятий. Паспарту аж надто перейнявся справою свого пана, і що з того вийшло	161
Розділ двадцятий. Фікс подорожує безпосередньо з Філеасом Фоггом	173
Розділ двадцять перший. Господар «Танкадери» ризикує втратити обіцяну нагороду у двісті фунтів.....	183
Розділ двадцять другий. Паспарту дійшов висновку, що й у країні антиподів добре мати гроші в кишені.....	195
Розділ двадцять третій. Ніс у Паспарту незвичайно довшає	205

Розділ двадцять четвертий. Мандрівці перепливають Тихий океан.....	215
Розділ двадцять п'ятий. Поверховий огляд Сан-Франциско в день мітингу	224
Розділ двадцять шостий. Подорож кур'єрським потягом Тихоокеанської залізниці	234
Розділ двадцять сьомий. Паспарту з прудкістю двадцяти миль за годину студіює історію мормонів.....	243
Розділ двадцять восьмий. Паспарту не може примусити пасажирів послухатися голосу розуму.....	253
Розділ двадцять дев'ятий. Випадки, які можливі тільки на залізницях Штатів	265
Розділ тридцятий. Філеас Фогґ без вагань виконує свій обов'язок	276
Розділ тридцять перший. Фікс цілком допомагає містерові Фогґу.....	286
Розділ тридцять другий. Філеас Фогґ рішуче бореться з невдачею.....	295
Розділ тридцять третій. Філеас Фогґ уміло вивернувся з поганого становища.....	302
Розділ тридцять четвертий. Паспарту має нагоду сказати дуже дотепний, але злий жарт	314
Розділ тридцять п'ятий. Паспарту не змушує двічі повторювати наказ, відданий йому Філеасом Фогґом	320
Розділ тридцять шостий. Акції Філеаса Фогґа знову піднімаються в ціні на лондонській біржі	328
Розділ тридцять сьомий. Своєю мандрівкою Філеас Фогґ не виграв нічого, крім щастя	335

РОЗДІЛ ПЕРШИЙ

ФІЛЕАС ФОГГ І ПАСПАРТУ УКЛАДАЮТЬ УГОДУ

Року 1872 в будинку номер 7, па вулиці Севільроу, Берлінгтон-хауз¹, жив Філеас Фогг, есквайр². Це був той самий дім, у якому помер року 1814 відомий Шерідан³. Філеас Фогг вважався одним із найвидатніших членів англійського Реформ-клубу, хоча й здавалося, ніби він не робив нічого такого, що звертало б на нього увагу.

Так от, у колишньому помешканні одного з найкращих англійських промовців оселилась особа

¹ Відомий палац у Лондоні.

² Титул.

³ Письменник і парламентський діяч.

РОЗДІЛ ПЕРШИЙ

ФІЛЕАС ФОГГ І ПАСПОРТУ УКЛАДАЮТЬ УГОДУ

Року 1872 в будинку номер 7, па вулиці Севільроу, Берлінгтон-хауз¹, жив Філеас Фогг, есквайр². Це був той самий дім, у якому помер року 1814 відомий Шерідан³. Філеас Фогг вважався одним із найвидатніших членів англійського Реформ-клубу, хоча й здавалося, ніби він не робив нічого такого, що звертало б на нього увагу.

Так от, у колишньому помешканні одного з найкращих англійських промовців оселилась особа

¹ Відомий палац у Лондоні.

² Титул.

³ Письменник і парламентський діяч.

зо всіх боків дуже загадкова. Про Філеаса Фогга ніхто нічого не знав, окрім хіба того, що він був людиною цілком порядною й одним із найвродливіших джентльменів вищого англійського кола.

Говорили, що він дуже скидається на Байрона. Може, й справді було щось спільне між славетним поетом і Фоггом, але тим часом у шановного джентльмена обидві ноги були в добрім стані¹, а його щоки прикрашали гарні бакенбарди, тоді як у Байрона лице було голене. До того всього Фогг цілком був позбавлений будь-яких поетичних мрій і вирізнявся надзвичайною безсторонністю.

Дивлячись на нього, можна було напевне сказати, що він проживе до ста літ й анітрохи не зостаріється.

Що містер Фогг був англійцем, у цьому не могло виникати ніякого сумніву; але чи був він корінним мешканцем Лондона, про це не було ніяких докладних відомостей. Ні на біржі, ні в банках, ані в конторах Сіті² його не було видно. У доках і басейнах не стояли його кораблі, не чути було його імені й серед колегій адвокатів, ні в Темплі³, ні в Лінкольн-Інн. Відомі наукові й промислові товариства, як-от: Королівський інститут Великої Британії, Інститут Рассела, Літературний інститут Заходу, Правничий інститут, Інститут мистецтва й наук, музичне товариство, ентомологічне товариство та інші — не знали його у складі своїх членів. Він не був ні промисловцем, ні торговцем, ні землевласником. Він був тільки-но членом Реформ-клубу.

¹ Байрон був кривий, тому припадав на одну ногу.

² Осередок торгівлі в Лондоні.

³ Палац правосуддя.

Ця таємнича людина вступила до Реформ-клубу за рекомендацією братів Барінг, банкірів, у яких Фогг мав вільний кредит.

Усі були певні, що містер Фогг має чимале майно, але про те, яке це майно, коли й за яких обставин воно набуте, нічого не знали навіть найдосвідченіші люди. Знали тільки, що він не марнотрат, але й не скупий. Завжди, коли треба було підтримати щось корисне чи шляхетне, він робив це, звичайно, не називаючи себе.

Певне, у всьому світі не було людини більш мовчазної, як Філеас Фогг. Говорив він дуже рідко, коли того вимагала нагальна потреба, і це мовчання оточувало його якоюсь особливою таємністю. Однак усе, що він робив, робив одверто, але всі події завжди були надзвичайно розмірковані, такі одноманітні, що незадоволена уява намагалася поза цими суворими рамками знайти що-небудь інше. Можна було здогадуватися, що він багато мандрував, бо мапу обох половин земної кулі він знав як свої п'ять пальців. Здавалося, не було щонайменшого закутка земного, про котрий він не мав би найдрібніших відомостей. І коли у клубі порушувалося питання про якого-небудь мандрівника, що безвісти щез, містер Фогг кількома короткими, ясними й дотепними словами висловлював свої гадки, які майже щоразу стверджувалися, ніби він бачив те, про що говорив, другим, внутрішнім, зором. Неодмінно він повинен був здійснити багато подорожей, принаймні у своїй уяві. Але останнім часом Фогг давно не виїжджав із Лондона. Ті, хто добре його знали, казали, ніби цього джентльмена можна зустріти тільки на дорозі від його оселі до Реформ-клубу, де він повсякчасно

або читав, або грав у віст¹. Ця спокійна, мовчазна гра найбільше пасувала його вдачі. Він часто вигравав, але результати гри його не цікавили: він грав задля самої гри й вигране віддавав на благодійні цілі.

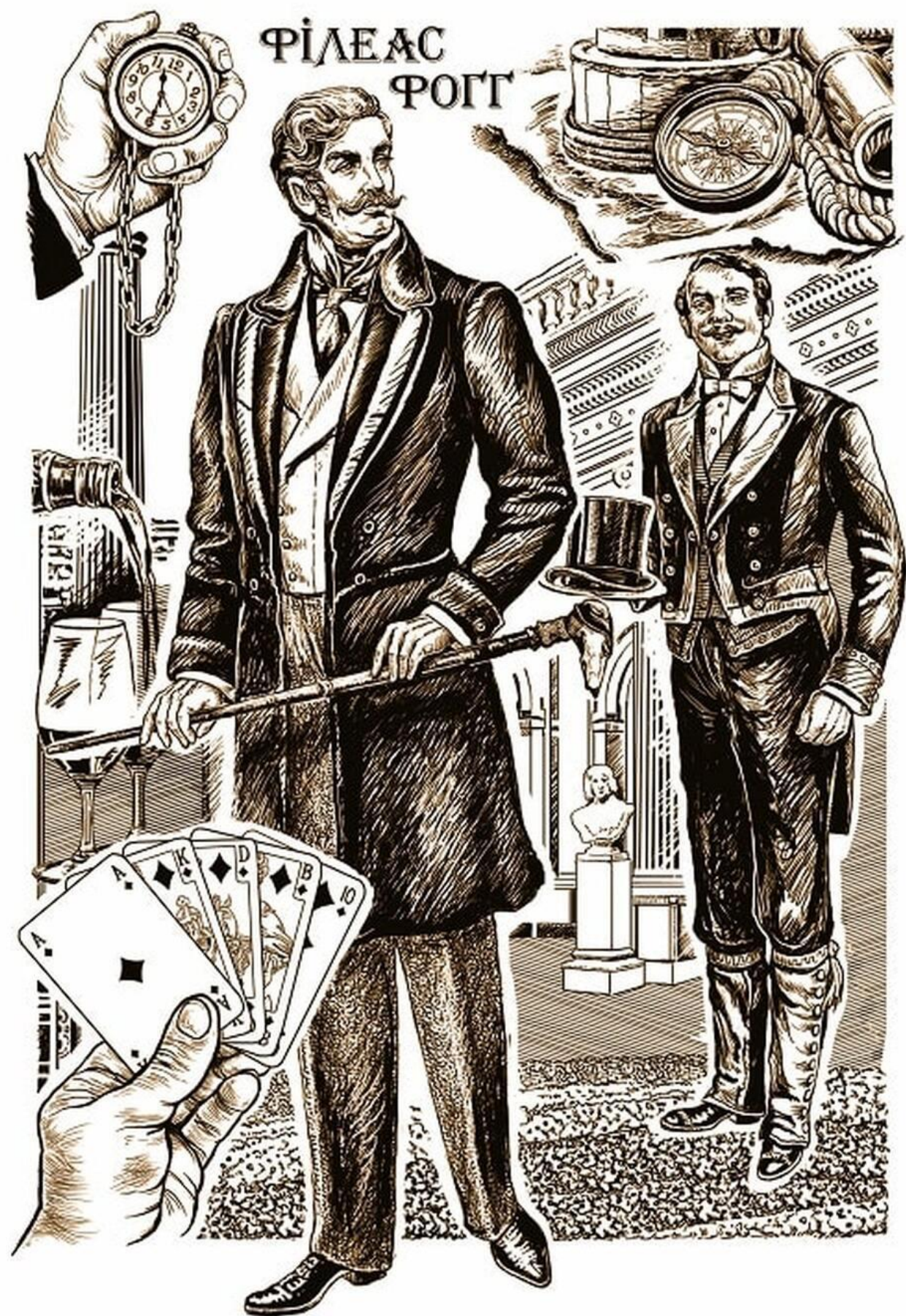
Ні жінки, ні дітей, здавалося, у нього не було, як не було й приятелів та близьких родичів. Жив він самотньо у своєму домі, ніколи нікого в себе не приймаючи. Для особистих послуг він утримував одного служника. Снідав і обідав у клубі, а додому вертався тільки задля того, щоб рівно опівночі лягти спати. Він ніколи не користувався тими комфортабельними покоями, що клуб віддавав на ніч до послуг своїх членів. Удома він пробував десять годин кожної доби, використовуючи цей час на сон та прибирання. Як місце постійного гуляння йому ставала до послуг вхідна світлиця клубу або крита галерея, над якою підносився бельведер із блакитними шибками, підтриманий двадцятьма колонами з червоного порфіру. Клубова, рибна та молочна кухні готували їжу. Клубові комори, буфети, кухні, рибні сажі та молочні постачали містеру Фогґу на сніданок і обід найкращу провізію.

Клубові лакеї, пишні пани в чорних фраках і полуботках із гетрами, подавали йому страви. Клубова порцеляна і чудова білизна саксонського полотна, херес, портвейн чи кларет із льохів клубу, наляті в кришталеві склянки та чарки, нарешті клубовий лід, привезений просто з Америки, з канадських озер, — все це було до послуг містера Фогґа.

---

¹ Картьярська гра.

ΦΙΛΕΑΣ
ΦΟΓΓ

Якщо жити в таких умовах означає бути ексцентричним, то тоді ексцентричність має власну принаду.

Будинок містера Фогга, не будучи занадто розкішним, відповідав геть усім вимогам комфорту.

При таких його звичках обов'язки служника не дуже-то складні, проте від свого єдиного слуги Фогг вимагав щонайбільшої пунктуальності.

Не дальш як у той самий день, із якого починається наше оповідання, цебто 2 жовтня, Фогг звільнив свого служника Джемса Форстера, бо той подав йому до гоління воду у 84° Фаренгейта, а не у 86°, як то було заведено.

У цей момент містер Фогг очікував нового слугу, якому було наказано з'явитись між одинадцятю та пів на дванадцятю годинами.

Він сидів у кріслі в зручній і поважній позі, стуливши ноги, як вояк на параді, й поклавши руки на коліна, дивився на годинник дуже складної роботи, що показував години, хвилини, секунди, дні, числа й рік. Об одинадцятій тридцять Фогг мав, як завжди, помандрувати до свого клубу.

У цю саме хвилину постукали у двері. Звільнений слуга, Джемс Форстер, з'явився на порозі кімнати.

— Новий слуга, — доклав він.

У кімнату ввійшов огрядний чоловік літ на тридцять і вклонився панові.

— Ви француз і вас звать Джином? — спитав містер Фогг.

— Жан, пане, як на те ваша воля, — Жан Паспарту¹. Це прізвище так за мною й збереглося, а дали

¹ Від фр. *passerpartout*, буквально — проноза, той, що скрізь і через усе пройде.